

Oslagbara paret vann en gyllene medalj

Båda säger att guldet i London är deras största seger ihop. Tidigare vägde VM-gulden i lag och silvret från Peking ungefär lika. Men den gyllene medaljen från Paralympics och Eton Manor 2012 slår allt, precis som Stefan Olsson och Peter Vikström gjorde.

– Det är dunderöverlägset den medalj jag värderar högst. Vi tog den i Paralympics som är den största av alla turneringar. Jag har inte riktigt fattat än att vi faktiskt gjorde det, säger Peter Vikström.

Och som de gjorde det. De detroniserade allt motstånd på vägen.

I sin första match slog de Baldwin/Yablong från USA med 6-0, 6-1. En match som var över på 40 minuter. I andra matchen mötte de spanjorerna Caverzaschi/Blanch, återigen klar seger med 6-1, 6-0.

De tappade bara två game i första matcherna och var i kvartsfinal.

Stefan Olsson och Peter Vikström har spelat dubbel tillsammans sedan 2004, då de deltog i sitt första Paralympics i Aten. Där förlorade de kvartsfinalen stort mot fransmännen Jeremiasz/Majdi. Fyra år senare var det dags för Paralympics i Peking. Då hade Stefan och Peter varit med och vunnit lag-VM i Italien innan i juni och kom med råg i ryggen till Kina. De spelade säkert och slog betydligt högre rankade japaner i semifinalen.

Ett par att räkna med

Det var tydligt att Stefan och Peter var ett dubbelpar att räkna med. I finalen i väntade franska dubbelparet Houdet/Jeremiasz. De var helt enkelt för bra för och vann relativt lätt. Det blev därmed silver för Stefan och Peter – vilket var stort där och då. Sedan dess har de båda 2010 också fått ytterligare ett guld i lag-VM.

Vad är ni bättre på i dag jämfört med i Peking?

– Vi är snabbare och vi är starkare både mentalt och fysiskt. Sen ger det såklart viss rutin att ha varit i final i ett Paralympics tidigare, säger Stefan Olsson.

I London hade Stefan och Peter bestämt sig för att köra en mer aggressiv och offensiv tennis. Peter som har bra räckvidd skulle vara aktiv framme vid nät, medan Stefan skulle mata på med sina hårda slag från baslinjen. Det var en taktik som fungerade bra.

Kanske gav det också dubbelspelet en skjuts att de båda hade åkt ut i singelspelet. Peter redan efter första omgången, Stefan i den tredje.

De kunde lägga fokus på dubbeln och det var guld som gällde, silvret hade de redan.

I kvartsfinalen väntade det holländska paret Egebrink/Scheffers som var rankade trea i världen, Stefan och Peter var rankade sexa. Stefan varnade innan för att det inte skulle bli en lika lätt seger som i de två första matcherna. Men det blev det - nästan. Svenska duon vann med 6-3, 6-2 och var därmed i semifinal. Där väntade franska dubbelparet Houdet/ Jeremiasz som de mötte i finalen i Peking och som dessutom var rankade etta i världen.

Magisk tennis

Den här gången fick fransmännen möta ett svenskt dubbelpar som spelade magisk tennis. Peter och Stefan vann första set med 6-1. Men det var inga lätt vunna bollar utan lång kamp om varenda en. I andra set låg Stefan och Peter under med 4-6, men vände via tie-break till 7-6. Ett briljant spel av Stefan från baslinjen i kombination med Peters fina avslut framme vid nät gav utdelning. Dessutom var det två samspelade herrar som inte tänkte nöja sig med mindre än guld den här gången. Nu var den moraliska finalen vunnen och det var dags att spela den riktiga finalen.

– Vi hade bestämt oss innan för att inte tänka framåt, bara ta en boll i taget och våga köra på. Dessutom skulle vi peppa varandra hela tiden, även när vi gjorde misstag, säger Peter Vikström.

Att peppa varandra innebär för Stefan och Peter att slå sina knytnävar hårt ihop. Det hade de gjort så många gånger att knogarna var svullna och ömmade. Men vad gör väl det när det är dags för final i ett Paralympics.

I finalen väntade återigen ett franskt par – Frederic Cattaneo och Nicolas Peifer, rankade fyra. Och det kan sägas med en gång – Stefan och Peter gav inte les bleus en chans. Frågan är om man ens kan kalla det match. Stefan Olsson och Peter Vikström var helt enkelt för bra.

Guldet ett faktum

Första set vann de med 6-1. I andra set ledde de med 5-2 och guldvittringen började krypa sig på, nu gällde det. De tog sista gamet blankt och guldet var ett faktum. Racketarna for upp i luften och de kastade sig i famnen på varandra. Delad glädje är som bekant dubbel glädje.

– Det här känns helt otroligt, som att vara i en dröm, sa Peter Vikström direkt efter matchen.

– Jag var sinnessjukt nervös innan, men det här känns jättejättebra, sade Stefan Olsson med tårar i ögonen och guldmedalj om halsen.

Några veckor efter Paralympics har ingen av dem riktigt hunnit smälta att de tagit guld. De har varit uppmärksammade på olika sätt i sina hemstäder Falun och Piteå och varit med på diverse evenemang. De säger båda att det har varit mer fokus på dem som personer än tidigare och på rullstolstennisen i sig.

– Jag blir behandlad som en rockstjärna och guldet i dubbeln kommer jag att suga på länge, säger Stefan Olsson.

Foto: Karin Nauc ler